

ŽIVOTOPIS - Marie Sirkovská

Paní Marie Sirkovská, rozená Melníková, se narodila na Volyni na Ukrajině v obci Krutý Břeh 26.1.1930. Měla 3 starší bratry.

Otec byl švec a krejčí, tato řemesla se naučil v zajetí v Polsku za první světové války. Maminka mluvila doma česky a otec ukrajinsky a polsky.

Jako dítě se paní Marie starala o jejich hospodářská zvířata. Do školy chodila v sousední obci Ivačkově, na druhý stupeň pak v blízkém městě Zdobunově. Když začala válka, bylo jí 9 let.

Nejstaršího bratra viděla naposledy, když jí bylo dvanáct let. Němečtí vojáci, kteří procházeli vesnicí, ho sebrali, protože potřebovali kováře. Nejdříve si rodina myslela, že je mrtvý, po válce však zjistili, že bratr žije v Itálii, ale už ho nikdy neviděli.

Ke konci války zažívala rodina bombardování, před kterými se schovávali ve sklepě. Bratranec paní Marie přišel při bombardování o život. Mezitím její dva bratři bojovali ve Svobodově armádě.

V patnácti letech zažila osvobození Sověty. Přišli k nim do vesnice a chtěli hodinky.

O dva roky později se rodina rozhodla odstěhovat z Volyně zpět do Československa. Vydali se na cestu dobytčákem. Po cestě jim byla zima, umývali se ve studánkách, u kterých cestou zastavili. Z čtrnáctidenní cesty byli v hrozném stavu, špinaví, otec zarostlý, šedivý.

19.3. 1947 přijeli do Prostějova, kde bydleli dva měsíce. Od bratrů měli kontakt na pana Macharáčka, který jim zajistil dočasné bydlení. Otec nechtěl do domu po vystěhovaných Němcích, tak hledali jiný dům a nakonec se nastěhovali do Rapotína. Měli tam i svoji zahradu, takže si tam mohli něco pěstovat. Vybavení domu jim zajistili cizí lidé, kteří jim darovali své přebytky.

Mohla nastoupit do školy a naučit se tam česky, ale už nechtěla mezi děti, protože jí bylo 17 let, a tak se učila "za pochodu". Kvůli tomu dodnes pořádně neumí český pravopis.

Krátce potom, co přijeli do Československa, se dostali k moci komunisté. Paní Marie se vyučila řeznicí v Šumperku a později zde pracovala v obchodě.

V devatenácti letech se společně s kamarádkou seznámily s kluky, za které se obě brzy vdaly. Narodily se jí dvě děti.

V té době se stala věřící křesťankou, ale manžel byl komunista. Po čase si našel jinou ženu, a tak se rozvedli. Při soudu o děti pro ni byla její víra velkou přítěží. Soud jí chtěl děti dvakrát odejmout, ale vždycky podala odvolání. Nakonec se s manželem přece jen dohodli, že si paní Sirkovská obě děti nechá, soud jí ale nařídil, že děti nesmí vychovávat ve víře v Boha. Přesto se s nimi doma modlila.

Dcera chtěla studovat na zubní laborantku, ale kvůli víře paní Sirkovské ji na střední odbornou školu nevzali.

Později se paní Marie znovu vdala a prožila s manželem krásný čas. Dnes žije v Olomouci a i přes vysoký věk stále navštěvuje shromáždění a raduje se z vnoučat a pravnoučat.

